

Vreau o alta lume, poezie religioasa

Volumul III

Din vol 21

***

1

Doamne, cum să mă strecur ca șarpele
Să nu mă vadă lumea cu urâtul ei
Și să rămân Iisuse fără de prihană,
Curată , albă ca un porumbel ?
Văd încruntarea oamenilor în priviri,
Săgeata lor cum mă lovește zâmbitoare
Și nu pot altceva decât să tac,
Să mă ridic să fug și plină de durere
Să îngenunchiez în fața Ta , lângă Altar.

***

2

Altarul Doamne, e închis
Cine-l închide, cine îl deschide ?
Când e deschis eu pot îngenunchia ?
Dar când biserica e încuiată, eu unde stau ?
În locul unde dorm acolo plec genunchii
Și las să-mi curgă lacrimi de amar
Și de străină și orfană pe pământ.
Doamne, în curând, mă vei chema la Tine
Mă vei vedea și-mi vei trimite
Săgeți de gând îmbietor, să cred iubirii,
Să cred speranței, să cred că Tu ești
Ce iubești și faci ca totul să fie bine și curat
Și drept, o Doamne, ce minune,
Să schimbi durerea mea în bucurie !

Vol 22

***

3

Sta Ilinca rezemata de stalpul templului
Sta cu privirile in jos si se chinuie
''De ce nu pot sa gandesc , Doamne ?
De ce nu pot sa vin la Tine , Iisuse ?
Vin peste mine ispitele , Doamne
Si ochii mei in ceata plutesc,
Gandurile mele intra in hatis de idei,
Iar eu raman sfasiata
La margini de drum.
Aud cornul ce inalta sublim,
Dand slava luminii Tale, Doamne.
In asta -naltare divina, Dumnezeuul meu,
Simt cum sunt izgonita afara.
Acel tainic si pur s-a indepartat in lumina,
Am ramas aici in confuzia netacerii,
Zadarnic incerc sa ma rog Tie, Doamne,
Tot sacrul mi-a disparut ,
Ca un diamant in foc aruncat.

Vol 23

4

Doamne, astăzi sunt tristă
E semn că m-am îndepărtat de tine
Dar nu știu cum să fac
Pentru că numai bucuria
Îmi dă putere sa merg
Mai departe
Cât de mult mă înspăimântă viața
Dar de ce trăieci această spaimă ?
Vreau să mă las în purtarea Ta de grijă
Dar să nu mă mai tulbur

1 aprilie 2005

***

5

Durere

Doamne, în mine durerea ară
Cu un plug în brazda sufletului,
Sămănând sămânța iubirii
Și cât mă doare ,
Cum se desface fiecare brazdă
De carne din mine și cum îmi curg
Lacrimile mele de sânge alb,
Primind cuvântul nemuritor
Al iubirii Tale.
Cât de mare imi este uitarea
Până când cuvântul Tău
Devine floare nemuritoare în mine.
Doamne,
Până când sămânța
Ta va încolți în mine ?
Domnul meu și Dumnezeuul meu,
Până când, până când plugul acestei vieți
Va săpa în mine cuvintele Tale nemuritoare
Și până când sângele meu alb
Va curge în pâraiele
Din care florile mele se vor hrăni
Și vor crește și vor înflori.
Voi ajunge oare până atunci când Tu,
Coborând din cerurile Tale atât de înalte
Și atât de aproape de carnea mea,
Te vei plimba prin răcoarea serii
Printre florile mele și copacii mei înfloriți
Ce au crescut în trupul meu ?

***

6

Se primeneau pământurile cu foc
Ardea lava roșie
Și totul era
Lumină de flăcări !
Unde era El

Când timpul meu murea.
Îl auzeam că-mi strigă
În spațiile mele haotice
Ce răsunau...
De ce-ți este frică ?
De ce nu ai încredere în Mine ?
De ce te îndoiești ?
Simțeam că sufletul meu murea
De atâta căldură,
De atâta lumină
Ce mă mistuia,
Îmi strivea privirea , inima !
Leșinasem,
Crezusem c-am murit
Și în timp ce pământul
Deveni vulcan ce strivește fumul și aburul
Eu plutem și
El mă ținea de mână
Deasupra haosului !!
Murisem
Sau înviasem?
Ceva răsună în mine,
Din hău auzeam...
„De ce nu ai încredere în Mine?
De ce te îndoiești ?”

***

7

Tu , care ești o umbră roșie
Scăldată în soare
Cu găurile chiroanelor în zări
Dăruiește-mi cheia iubirii Tale
Fii călăuza gândului meu
În lumina privirilor Tale.
De ce apune creanga măslinului
Peste mormintele morților ?
De ce ramurile finicului
S-au uscat în
Întâmpinarea chinului Tău?
De ce nu-Ți aud pașii
Ce se desprind din nori?
Cerul s-a întunecat
Iar eu nu mai sunt!
Vino acolo unde eu m-am pierdut

Și găsește-mă Tu,
Găsește-mă Tu,
Iisuse Hristoase

***

8

Ce sublimă este creația Ta
Și cât de departe sunt eu!
Cum aş putea săruta floarea aceasta de pe lac,
Nufărul acela minunat dacă e atâta de departe,
E noapte și e frig,și nu pot zbura până acolo,
Nu pot să înot ,apa e rece,
Nu pot să mă desprind de copac,
Până la vârfurile brazilor să-i mângâi,
Nu pot ajunge,
Nu pot zbura până la stele și înapoi,
Nu pot ajunge pe fundul lacului să ating
Nisipurile și rădăcinile florilor.
Totul mă respinge , prin necunoaștere.
Uite, uite, lebăda aceea de pe lac,
Ce minunată este !!
Ce vine încet, plutind, spre mine, printre nuferi,
Dar ea nu știe că eu sunt aici.
O singură mișcare dacă aş face,
Ea ar zbura, ar fugi,
S-ar îndepărta de mine, pentru că ea știe
Că eu pot s-o omor, s-oucid, să-iucid frumusețea.
Câtă frumusețe, câtă frumusețe, Doamne
Cât de mare e această frumusețe
Și cât de străină sunt eu de esența ei!
O, dacă Tu ai fi aici lângă lacul acesta,
Lângă lebăda aceasta ce plutește frumos,
Cât de minant ar fi, aş zbura cu Tine pretutindeni.
Tu m-ai ține de mână și aş putea zbura până la stele
Și aş lua stelele și le-aș presăra
Peste munți și peste copacii aceștia frumoși,
Și peste lebăda aceasta minunată.
Împreună cu Tine aş putea să înot,
Împreună cu lebăda printre nuferi
Și ea nu s-ar teme de mine,
Nu s-ar îndepărta, aş pluti cu Tine deasupra lacului
Și aş înceta să mă tem.

Ar înceta singurătatea mea, Te-aș iubi oare mai mult ?
Cât de orbi imi sunt ochii în întunecimea asta
Și cât de departe sunt de Tine, de frumusețea Ta !!
Da, da, și locuind în mijlocul acestei frumuseți.!!!

.....

***

9

O, Doamne, îngerul ce Tu mi l-ai trimis
M-a lăsat pe mine să zbor
În locul lui,iar el a stat în locul meu
Să mă privească pe mine cum zbor,
Am schimbat locul unul cu altul,
Eu și cu îngerul meu,
Eu zburam până departe spre stele, spre lună,
Iar el se ruga în locul meu.
Toți sfinții i-a adunat în jurul lui
Și se rugau împreună pentru mine,
Iar eu nu știam asta,
Că ei mă iubeau atât de mult pe mine.
Eu zburam și dansam deasupra stâncilor
Și nu-l mai vedeam pe înger
Cum stă îngenunchiat în locul meu
Și se roagă lui Iisus să-mi primească
Zborul ,dansul ,iubirea.
Eu dansam și plângeam ,rugându-mă neîncetat
Împreună cu îngerul
Și deodată el mi-a strigat
De acolo de jos,de departe:
''Vezi, vezi, uită-te în stânga ta,
În stânga ta uită-te, că vezi pe Cineva''
Dar nu puteam să mă uit,
Pentru că nu vedeam,
Dar simțeam că Cineva e cu mine,
Știam că Cineva dansează și zboară
Împreună cu mine, era prea mare fericirea.
Când am obosit,am venit lângă înger
Iar el mi-a zis: ''L-ai văzut, L-ai văzut ?''
''Nu'',i-am răspuns, ''vai'',mi-a zis îngerul,

Era El și zbura împreună cu tine,
Cum de nu ai văzut ?”
“Nu puteam să văd, mă încurcau lacrimile,
Dar spune- I, te rog îngerașule,
Că eu am simțit că dansează cu mine
Și să mă ierte că nu L-am privit,
Fiindcă eu numai la El m-am gândit,
Spune-i,te rog,îngerașule !”

.....

10

daruieste-mi Tu Doamne,
tot ce este mai bun pentru fiinta mea ,
pentru ceea ce eu sunt si pentru tot ceea ce eu pot deveni.
am asa de mare nevoie de curățenia gândului meu
a cuvântului meu.
ai milă de mine Doamne
si da-mi mie ceea ce este mai bine pentru mine.

.....

11

Doamne, Dumnezeuul meu ,
Am nevoie de Tine
Am nevoie de Tine ,Doamne
Pentru a fi singura,
Am nevoie de Tine
Iisuse Hristoase....
mi-e frica, mi-e frica....
Ca imprejurarile ma vor forta
Sa renunt la drumul cautarii,
Cautarii luminii Tale,
Doamne.....

.....

12

Iisuse..
Iisuse Hristoase
Dumnezeul meu
E adevarat, e adevarat
Ca in mine sta puterea
De a Te intelege
Si nu Te voi parasi niciodata,
Nicioadata,
Orice s-ar intampla ?
Doamne, Dumnezeul meu,
E adevarat ?
Pot spera in acest lucru.

.....

13

Te nasti
Te nasti
Cu fiecare foc al luminarii
Al lumanarii din altar
Chipul tau noi nu-l percepem
Noi nu-l vedem
E greu si e frig
Si intuneric mare
Daomne
Fecioara Marie...
Ma opresc necuvintele...

Vol 25

***

14

uneori simt și știu că Dumnezeu
vrea ceva de la oameni
că el așteaptă ceva
tot așa cum și noi
așteptăm de la El fericirea
Dar Dumnezeu e

Într-o mare tăcere
Și ne așteaptă pe noi
Să facem ceva
Iar noi întoarcem spatele
Și plecăm, unii chiar scui-pă scârbiți
Și Dumnezeu
Cred că așteaptă să ne întoarcem.
Urmărind rătăcirea

***

15

Fecioara a tuturor timpurilor
Tu , care faci florile sa infloreasca
Copiii sa creasca
Si tinerii sa viseze
Si sa se iubeasca,
Tu , care canti cu
Inima ta nebuna lui Dumnezeu,
Tu , care vii plutind si faci
Ca omul sa pluteasca
In simfonie de rugaciune
Si in vis de iubire catre El,
Tu , care deschizi inima omului
Si o faci sa vibreze
In licarit de lacrima
In fata unui altar
Al universului
Intr-o zi de sarbatoare a Lui,
Fa ca inima mea sa te cante
Sa te caute, sa te planga ,
Sa prinda in ea frumusetea
Cerului si s-o zugravesca
In cele mai frumoase culori,
Fa ca mainile mele sa-ti scrie
Cele mai inalte versuri
Si sa-ti picteze cele mai
Frumoase imagini,
Fa ca sufletul meu
Sa te caute in rugaciuni uitate
De timp si de spatiu,
Fa ca universul sa mi-l aduca
Pe cel ce tu l-ai iubit
Si vino de sezi
La masa inimii mele

Si vorbeste-mi tu
Despre El.

***

16

Copacul violet a crescut
La temelia bisericii albastre.
Era atat de inalt copacul acesta ,
Eram imbracata in alb
Si ma ardea soarele cu putere.
Era cald...era vant de vara.
Gardurile bisericii erau muntii,
Muntii cei inalti,
Muntii cei infloriti
In culorile apelor
In culorile visului,
In transparenta mainii
Sa prinda razele de soare si de vant.
M-am rezemat de tulpina copacului
Ce-si desfacea crengilie inflorite usor
Si ma imbratisau crengile,
Ma sarutau frunzele verzi,
Frunzele verzi , albastre , stravezii.
Radacinile copacului inflorira
Boboci de trandafir violet
Si imbratisara biserica si pe mine
Si pluteam peste zidurile de munti
Intr-un dans nebun la cantecul vantului .
O lacrima transparenta cazu
In palma mea intinsa sa mangaie florile,
Fruntile muntilor si radacinile copacului
Si zidurile transparente ale bisericii...
Cand am strans lacrima in pumn ,
Soarele aparu dintr-o data la rasarit
Si te-am vazut in fata altarului
Ingenunchiat in rugaciune.
Altarul era numai flori vii ce cantau,
Cantau cu vocile de inger o simfonie sublima.
Te-ai ridicat si mi-ai luat cealalta mana
Intinsa spre tine si m-ai dus
In fata acestei minuni a lui Dumnezeu.
Noi doi locuim in biserica asta transparenta
In mii de culori si radacinile copacului crescute
Pana la cer ne dansau prin univers

Cantul infioarator al iubirii umane
Si al iubirii nebune a lui Dumnezeu.

***

17

Ma doare atat de tare tampla !
Tampla mea lipita de tampla Ta !
Ma doare visul de Tine,
Ma doare gandul la Tine,
Ma doare dorul de Tine,
Stii Iisuse, ...Iisuse,
Tampla mea se zbate in rugaciune,
Inima mea cand cuvanta,
Tace si plange, plange si tace,
Stii , Iisuse,
Simt lacrimile Tale cum invie
Tampla mea,
Dar eu nu le vad, eu le simt,
Le simt cum invaluite inima mea
Si ea plange...si ea plange...
Pentru ca Tu plangi pentru mine,
Tu plangi pentru noi...

***

18

Ingeri ai cerului 'nalt,
Rugati-L pe Tatal din ceruri
Sa va trimita pe voi toti
In cautarea mirelui meu,
Gasiti-l va rog, va rog,
Si luati-ma si pe mine alaturi de voi
Si faceti hora in jurul nostru,
Nu numai in jurul meu,
Mi -i atat de greu Tata ,
Sa dansez de una singura !

***

19

Doamne, in golul acesta
As vrea sa apari tu in mine
Dar eu sunt departe, departe,
m-am ratacit
te-am parasit Doamne,
sa nu ma parasesti,
iesi in cautarea mea,
caci totul secatuieste in mine
pana si farama de sparanta
ce ma lega de tine
se decoloreaza in mintea mea
si eu sunt nicaieri, nicaieri,
nu stiu ce sa fac ,Doame.

***

20

Doamne,
Dumezeul meu
Iisuse,
Iisuse Hristoase,
Ajuta-mi Doamne
Sa-mi matur casa,
Nu auzi Doamne cum strig ?
Nu mai suport Doamne !

***

21

Iisuse , Dumnezeul meu
Da-mi mana
Si nu ma lasa sa plec,
Te rog din tot sufletul meu
Nu ma lasa sa plec
Iar acel ceva din mine
De urla
Te striga pe Tine,
Pe Tine Te cauta.

***

22

vreau o alta lume
si o voi gasi,
voi gasi lumea sfintilor,
a monahilor,
a schimnicilor
a mucenitelor, sfinte , fecioare,
a poetilor,
a visului, a gandului,
a poetului iubire.

.....

***

23

peste zapada ce plange sa moara
si peste mugurii ce plang sa nu-nghete
a venit lumina, a venit lumina
o binecuvantare peste abis
mergem in sus
sa-l cantam lui Iisus
in plans de zapada
prin raze de vis
prin fulger de ochi
ce-si cauta mersul
in dimineata de Pasti
prin lumina aprinsa

.....

Vol 27

24

Pamantul intreg e o floare
Ce o tine in mana Dumnezeu
Omul pluteste prin floare
In lumina,

Lumina care e privirea lui
Dumnezeu
Si lumina aceasta , cand omul...
Cand omul o atinge cu privirile lui
Devine simfonie, simfonie de gand
Ce face ca floarea sa creasca,
Sa infloreasca ca o minune
In mana lui Dumnezeu.
7 dec

***

25

Oare este chiar atât de greu
ca eu sa trăiesc bucuria aceea a copilului
care este cu Tine si nu se teme de nimeni
si de nimic pe lumea asta
Nu stiu ce sa fac Doamne ca eu sa devin o fiinta buna
si sa nu-i mai judec pe oameni
Ci eu să trăiesc în pace împreună cu ei
Cât de bună este smerenia
Te invită să faci lucruri de cea mai bună calitate
Dar in acelasi timp
te lasa intr-o sanatate a mintii teribila.
Doamne, ce să fac și cum să gândesc,
de ce sun eu așa de tristă,
dacă ai sti cat imi este de frica
sa nu pacatuiesc
si sa fug de lângă Tine,
Doamne atat de usor pot eu sa fac pacatul,
numai daca eu ma incapatanez tare de tot
ca sa fiu cu Tine
numai atunci abia, abia reusesc
sa-mi scot păcatul din ganduri,
dar nu stiu cum să procedez,
imi este asa de frica de oameni
si de barbati, dar in acelasi timp
am asa o mare nevoie sa fiu libera Doamne
si sa nu-mi mai fie asa de frica,
apara-ma Doamne,
de toate aberatiile mintii mele

si de toate pacatele
pe care eu le pot savârsi

***

26

Parca nu-Ti pot spune pe nume
Parca imi este frica de atata frumusete
Mi-e frica de atata iubire
S-o chem ca s-o pot trai
Ce pot face daca eu traiesc
Intr-o lume perfecta
Ce o port in mine
Dar nu exista decat aici, in mine,
In mine traieste, iar cei de afara
Nu mi-o pot trai, nu mi-o pot ucide,
Nu mi-o pot fura, pentru ca El traieste
In lumea mea perfecta
Si ce sa fac oare ca ea sa fie a mea
Si numai a mea si sa nu-mi mai fie frica
Ca am s-o pierd
El nu ma va parasi niciodata
Pentru ca El e aici, prezent in mine
Niciodata nu va lipsi
Niciodata nu va pleca
E mereu prezent , e mereu prezent
Si merge cu mine oriunde m-as duce
Pentru ca de fapt nu merg nicaieri
Nicaieri, plecarile mele de aici acolo
Sunt o vesnica asteptare a Lui
Ca eu sa-L pot privi, sa-L pot chema
Sa-L pot cunoaste
Eu nu merg nicaieri ci doar astept
Ca El sa vina la mine sa-mi spuna
Atunci cand il voi vedea
<Intra in camera de nunta>

.....

27

Doamne, alerg dupa Tine si nu Te gasesc
Nu Te gasesc niciodata Doamne
Pretutindeni aud vorbindu-se de Tine
Dar Tu nu esti nicaieri, nicaieri
Numai vorbe, numai vorbe
Vorbele oamenilor pe care le aud
Nu au putere, pentru ca sunt
Lipsite de viata
Insa Tu esti puterea
Tu esti cuvantul care ma umple de viata
Ma umple de iubire si de speranta
Cuvintele oamenilor sunt goale si seci
Chiar daca vorbesc despre Tine
Eu nu inteleg nimic de la oameni
Nu inteleg nimic despre Tine
Din ceea ce ei vorbesc

.....

28

Lumea din jurul meu ma inspaimanta
Imi vine sa stau zile in sir
Intr-un singur loc
Si sa nu privesc nici macar la fereastra
Ce inseamna Doamne ca Tu esti
In inima mea, in inima noastra,
In inima cum esti Tu Doamne
Si unde anume in inima mea
Tu esti Doamne in launtrul nostru
Ce inseamna asta ca nu inteleg
Doamne, Iisuse al meu,
Cum adica sa fiu ca un copil
Pentru ca eu sa Te pot iubi
Imi pare rau Doamne, dar eu,
Eu copil nu mai sunt
Si nici nu voi mai fi Doamne
Cat de inaltator ar fi sufletul meu
Daca as fi din nou copila
Dar copilaria mea a plecat
Si eu nu te pot iubi niciodata
De ce ? De ce , nu Te pot iubi Doamne ?
Tu unde esti ? Unde esti ?
Unde este copilul din mine ?
Ca eu sa Te iubesc si frumusetea

Sa creasca si eu sa fiu libera-n veci.

.....

29

Doamne, lucrurile din jurul meu sunt reci,
Eu parca nu mai stiu ce invat,
Cuvintele ce le rostesc nu mai au
Nici un fel de viata,
Parca ar fi niste idoli morti
Iar cuvintele ce le rostesc in rugaciune
Ma indeparteaza de Tine si ma opresc.
Eu as vrea sa rostesc acele cuvinte,
Incat sa Te laud, incat sa Te cant,
Dar daca eu uneori cu bucurie rostesc cuvintele,
Viata acelor cuvinte nu o inteleg, caci nu o traiesc.
Eu cant "Aleluia! Aleluia ! Aleluia !"
Gura rosteste aceste cuvinte chiar cu placere,
Inima mea le canta chiar cu bucurie,
Dar eu sunt departe de a Te lauda,
De a Te slavi, de a Te canta,
Pentru ca la mine, toate astea sunt doar cuvinte
Si eu nu traiesc viata lor,cat de mult as vrea
Sa-Ti cant "Alelui, Aleluia, Aleluia"
Cu inima mea , cu sufletul meu, cu trupul meu,
Cu gandurile mele straine de mine , de Tine,
Dar nu Te pot iubi Dumnezeule !
Oare de ce ? Oare de ce ?

.....

30

Doamne, as vrea ca toata revolta mea
Sa se transforme in poezie si poezia-n in cant
Si revolta impotriva lumii sa-mi devina
Dragostea mai mare de a Te lauda
Si de-a intelege tainele Tale .
Eu vreau sa cunosc si ma intreb mereu
Si mi-e frica , dar toata cunoasterea e darul Tau,
Nu e o intamplare, de aceea eu trebuie sa astept

Si frica sa-mi devina nadejde de salvare
Si neputinta mea de-a cugeta, o rugaciune mare
Rostita doar cu sufletul si sa nu ma tem
Ca nu mai stiu cuvintele, ca le-am uitat ,
Mi-e teama Doamne sa rostesc cuvintele,
Mi-e frica sa nu le ucid , sa nu le omor,
Cuvintele goale sunt o sinucidere,
Cuvantul meu nu-i doar un sunet, un semn,
Ci- i o lume intrega, cu o viata in el,
E o relitate ce ma duce la Tine.
Doamne, ajuta-ma sa nu rostesc cuvinte in zadar,
Sa nu ucid cuvintele Tale marete,
Ajuta-ma Iisuse sa Te pot canta cu sufletul.

***

31

Tu ma iubesti Doamne si eu cred in iubirea Ta !
Tu esti mare si minunat , Doamne,
Tu esti Dumnezeuul cel adevarat, Iisuse.
Asa cum Iosif Te-a preamarit pe Tine
Si in Egipt sclav fiind nu s-a inchinat la idoli
Ci numai cu gandul la Tine ingenunchia,
Asa vreau sa fiu si eu Iisuse,
Sa ma inchin numai Tie si Tie sa-Ti slujesc
Pentru ca Tu esti Dumnezeuul cel adevarat
Si numai Tu ma iubesti !
Eu vreau sa fiu asa ca Iosif si voi fi,
Caci Tu Iisuse Dumnezeuul meu esti permanent cu mine
Si mi-e nu-mi este frica si nu-mi va fi frica nicand.
Miluieste-ma Iisuse, Dumnezeuul meu, amin.

.....

32

Doamne, tainele Tale sunt minunate
Si cunoasterea lor e un dar al Tau,
Numai cel mandru crede ca le poate pricepe ,
Dar cunoasterea nu vine din mandrie
Si credinta asta orgolioasa este numai o minciuna.

Dar cum va trebui sa fie sufletul meu
Ca el sa fie smerit ? Cum sa fiu eu Doamne ?
Cum sa am eu Doamne o cugetare smerita ?
Cum sa am asta ? Si ce inseamna asta ?
Cum sa Te iubesc eu pe Tine , Doamne ?
Cum sa fie cugetarea mea despre Tine ?
Unii invatati ai vremii mele au spus
Ca a cunoaste inseamna sa furi,
Sa intri in lupta cu Tine ?!
Dar a cunoaste inseamna Adevarul !!
Si cum sa fie adevarul in conflict cu adevarul ?
Adica Tu sa fii in conflict cu Tine !
Doamne, a cunoaste e un dar al Tau
Si ce nu vine de la Tine e o minciuna
Si nu pot ajunga la cunoastere decat cu smerenie.

.....

33

Cum sa fie sufletul meu ca sa fie smerit ?
Ce suflet trebuie sa am si ce trairi, ce ganduri ?
o. Doamne, cum sa traiesc eu ca sa fiu smerita ?
ce sentimente trebuie sa am ca eu sa zic
ca sunt nimic fara de Tine , caci eu mint cand spun
aceste cuvinte caci nu le cred, nu le simt intelesul.
Doamne, imi vine sa spun, cat de frumos tebuie sa fii Tu
Cand Tu privesti catre mine, catre oameni,
Cat de minunata trebuie sa fie privirea Ta
Cand Tu ii chemi pe oameni la Tine sa Te priveasca !!

.....

34

Doamne, acasa e locul
Cel mai frumos din lume
E locul cel mai minunat,
Acasa e locul copilariei mele
Si al iubirii mele celei dintai,
Acolo e prima mea iubire , acasa
Si acolo am plans cel dintai ceas
Fara sa stiu de ce am plans
Doar asa, ca eram trista,

Fara sa stiu de ce
Acasa iubeam Doamne
Si eram fericita.
Ce fericita eram in copilaria mea
Si-n prima mea adolescenta.

.....

35

Doamne, acasa e locul cel mai minunat
Pe care l-am putut visa vreodata.
Doamne, sunt o calatoare prin pustiu,
Prin pustiul acesta plin de oameni,
Asemeni umbrelor colorate si umblatoare.
Doamne, acasa nu e pustiu,
Acolo ma iubeste mama si tata
Si fratii mei si surorile mele
Acasa e mamaia cea batrana
Ce m-asteapta sa vin sa-i aduc apa
Acasa e copilaria mea Doamne,
Acolo am iubit cel dintai,
Acolo am avut primul fior de iubire
Si acolo am plans cel dintai.
Acasa e fericirea mea,
Acolo casa nu mi-ar fi pustie
Pentru ca acasa esti numai Tu,
Numai Tu Doamne, numai Tu.

.....

36

Doamne , nu am loc pe pamant
Nu am casa , dorm mereu pe unde apuc,
Cata un an, cate doi, cate o saptamana
Sau uneori cate o singura noapte
Dar nicaieri nu e casa mea
Si nicaieri nu-l gasec pe acasa
Pentru ca acasa e acolo unde esti Tu
Iar eu Doamne, ratacesc mereu
Incurcandu-mi drumul
Pe sub picioarele mele.

.....

37

Doamne, numai Tu poti fi casa mea
Si numai acolo il gasesc pa acasa,
Ce minunata e casa aceea a mea
In care Tu locuiesti,
Stam impreuna la masa ,ce minunat!
Doamne, casa aceea nu-i aici pe pamnat,
Unde eu sunt acasa, unde Tu ma iubesti,
Unde eu adorm de atata drum,
De-atata plans, dar mai ales Doamne,
De-atata dor, de-atata dor de casa.
Ce bine ar fi Doamne s-adorm
Stiind ca ma trezesc acasa,
Ce bine ar fi Doamne sa dorm,
Stiind ca sunt acasa
Iar Tu ma acrotesti sa nu ma scol
Pana cand nu ma odihnesc
Si florile si masa nu au inflorit.
Doamne, numai acolo unde esti Tu
Poate sa fie acasa !

.....

38

Doamne, uitarea vine peste mințile noastre
Și prea puțin iubim, prea puțin,
Din cauza somnului ce ne-ngreuiază pașii
Suntem mereu ca de-o boală purtați
Și mereu uităm visele noastre adevărate.
Nici nu mai știu unde dorm
Și cu cine dorm atunci când
Nu mai pot să fiu singură,
Nici nu mai știu Doamne ce-am făcut
Că de câțiva ani buni Te-am uitat,
Am uitat de acasă , acolo unde ești Tu,
Să mă aștepti cu copilăria mea
Înflorindu-mi grădina și casa.
Doamne, aș vrea să scap
Be beția acestei uitări,

De greutatea ce-mi stă
Nemișcată pe inimă și să pot,
Să pot din nou iubi și să stau,
Să stau la sfat cu Tine .
Dar , Doamne, beția acestei uitări
Mă adoarme din nou
Și uit iarasi de Tine.

.....

39

Doamne, cand am sa vin acasa din nou
Tu ai sa ma astepti in prag
Cu bratele deschise , asemeni mamei mele
Ce nu am vazut-o de mult,
Dar ea era tot timpul cu mine in gand
Ca nu putea sa ma uite.
Ba nu Doamne, n-ai sa iesi doar in prag,
Ai sa vii sa ma-ntampini
Eu am sa stiu ca esti Tu si-am sa fug,
Catre Tine am sa fug ca un copil
Si am sa-ti cad la picioare
Si cerul ma va ajuta sa Ti le sarut
Iar Tu , minunat ai sa ma iei in brate
Si eu am sa fiu tanara atunci,
Ca batranetea mea nu mai este
Iar Tu ai sa Te inveselesti cu toti ingerii Tai
Si ai sa Te prinzi in hora cu mine , Iisuse.

.....

40

Doamne, ce frumusete o sa fie atunci
Cand eu , ratacita de drum,
Voi alerga desculta azvarlind
Toate bucatile de pamant
Ce le port pe trup,
Voi alerga desculta spre Tine
Si pamantul de sub pasii mei
Va deveni stele si cer
Si eu voi fugi cu pletele-n vant

Iar Tu vei zbura catre mine .
In casa din cer voi locui,
In casa Tatalui meu voi sta
Si Mirele cel maret de lumina
Ma va intampina acolo,
Mirele meu , acolo il voi gasi,
Acolo ma va imbratasa iubirea.

.....
41

Doamne, iarta-ma ca ma inflacarez asa
Dar nu pot trai fara speranta iubirii,
Iar iubirea mea e doar in cer,
In casa Ta se afla iubirea
Si numai acolo e casa mea,
Pamantul acesta atat de urat ,
Unde eu m-am nascut orfana de Tine,
Orfana de frumuseti si de iubire,
Nu poate fi locul meu,
Locul iubirii mele.

.....
42

O, Doamne, Dumnezeuul meu,
Exista atatea taine pe care nu le inteleg
Si aceste taine atat de neantelese
Graiesc singure in preamarirea Ta,
Aceste taine atat de neantelese
Ce nu le stiu si nu le pot afla
O dezlegare, o iubire, un indemn,
Sunt cea mai mare dovada de iubire
Ca Tu, Doamne, ne chemi mereu ,
Ne strigi mereu sa Te vedem pe Tine,
Prin tainele cu care ne cuprinzi,
Chemandu-ne sa Te iubim, sa Te chemam,
Sa Te strigam, sa-Ti dezlegam aceste
Taine minunate cu care Tu Te joci cu noi,
In jocul nostru minunat , plin de iubire.

.....

43

Doamne, florile astea albastre
Au umplut pamantul cu parfumul lor.
Doamne, iti dai seama, tot pamantul
Sa vibreze la chemarea Ta,
La cantecul Tau,
Tot pamantul sa cante odata cu Tine
Si noi oamenii sa cantam
Plutind in jurul Tau,
Asemeni stelelelor in jurul soarelui,
Asemenu florilor in jurul apei
Si asemeni ochilor mei ce se invart
Plutitori si visatori , strigandu-Te
Si privindu-Te sa Te gasesc.

Vol 28

44

lumina, lumina
si lumina e privirea lui
Dumnezeu,
eu dansez prin lumina
fara sa stiu
ca lumina aceasta
vine de la El
si de ce nu stiu oare,
oare de ce nu stiu ?

***

45

Doamne, cata frumusetate,
cata bucurie in lumina asta a ta
si lumina Ta e pretutindeni,
ce placuta e lumina
ce placuta e lumina Ta
cum sa nu ma bucur
cand totul e atat de frumos
si Tu esti cu mine
acolo unde sunt eu.

Doamne, mai stii atunci cand copila,
 Am plecat prin padure pe drum
 Sa vad apa unui izvor ce tasnea
 Din radacina unui alun.
 O,Doamne, cand am inchis ochii atunci
 Si Te-am vazut pe Tine printul padurii,
 Prietenul meu cel mai drag,
 Cel care m-a creat si a creat padurea,
 Tu, Doamne, prietenul meu, ai venit,
 Ai venit la mine atunci
 Si Te-am privit Doamne, pentru prima oara !
 Ah, Doamne, ce frumos era atunci,
 In mintea mea de copila codana,
 Ce erai pentru mine unica dorinta,
 Doamne , voiam doar sa Te vad cine esti,
 Cat de mult as fi vrut sa ma transform
 In alunul acela si sa Te privesc Doamne,
 Cum iti speli picioarele in apele izvorului
 Ce se ivea de sub picioarele mele
 Si cum stai la umbra mea
 Sa Te odihnesti de drum !
 Cat de mult as fi vrut , Doamne,
 Sa fiu alunul acela incarcat de frunze verzi,
 Atat de vii, de verzi sa Te apar de arsita soarelui.
 Ah, Doamne, cat de mult as fi vrut sa-Ti aud
 Rugaciunea Ta inaltata Tatalui
 Si lacrimile Tale ce mult as fi vrut sa Ti le privesc.
 As fi lasat niste frunze sa cada, as fi inflorit
 Ca sa-ti sterg lacrimile si sa Te mangai,
 Sa Te alint ca pe prietenul meu cel ma drag.
 Dar in mintea mea de copila , Doamne
 A aparut doar o singura intrebare
 <Doamne, de ce plangi , Doamne ?
 De ce esti atat de trist, Dumnezeuule ?
 De ce suferi atat de mult, de ce plangi Dumnezeuule ?>
 As fi vrut sa Te privesc o singura data
 Cu ochii mei de copila ,Daomne !!
 Cat de repede am imbatranit , Dumnezeuule
 Si nu Te mai pot privi cu ochi de copil !!

Doamne, vorbele Tale sunt minunate
Dar cum sa le-nteleg ?
Cum sa le traiesc ?
Si-mi place Doamne , sa visez
Ah, cat de mult imi place visul,
Ce mult imi place sa visez ca Te urmez,
Ca Te intreb tot felul de cuvinte,
Ca –Ti pun tot felul de-ntrebari,
Ca eu colind lumea cu Tine,
Ca intre noi e o iubire atat de mare
Dar nu ca iubirea dintre femeie –barbat
Ci ceva , Doamne mult mai minunat,
Caci Tu esti mai presus ca omul.

48

Câtă tăcere,
câtă frumusețe în noaptea asta,
aici în mănăstirea mea,
lacul acesta e încărcat de nuferi,
încărcat de nuferi.
Aici știu că trăia odată o lebădă albă,
dacă nu mă înșel,
chiar anul trecut,
poate că acum am s-o văd,
nicio dată nu a fugit de mine,
ea știe ca eu o iubesc și totuși,
puțină precauție nu strică,
ca nu cumva se plece,
să zboare și să tremure nuferii în urma ei.

Da, uite-o , că vine!
Vine în întâmpinarea mea,
acum nu mai stă deoparte,
acum chiar vine la mine,
chiar spre mine se-ndreaptă
și nuferii sunt trenă în urma ei.
Ce lebădă o fi asta Doamne,
ce lebădă o fi,
s-a oprit în fața mea Iisuse,
chiar lângă salcâm,
ce-o fi cu mine ,
nu mai înțeleg.

Doamne,
de cealaltă parte a lacului
parcă ar fi dimineața...
.atât de mult am stat aici,
am stat toată noaptea,
acum e dimineață,
răsare soarele.
Doamne, acel cineva care mă strigă de dincolo,
ești Tu, ești Tu,
e prea izbitoare asemănarea,
e prea strălucitoare lumina,
nu mai am răbdare să mai înconjur lacul,
e prea multă fuga
și mult timp pierdut,
o...și ce frumoasă e lebăda asta,
ce frumoasă ,și florile,
se îndreaptă spre mine.
Nuferi, oh, nuferi, parcă ar fi candelile,
candelile aprinse, plutitoare pe lac,
lebăda se îndreaptă spre Tine,
a venit la mine și acum ,
acum pleacă, pleacă spre Tine
și eu mă duc, nu mai am răbdare să aștept,
pășesc împreună cu lebăda mea
printre nuferi și ei mă ajută să nu cad,
să plutesc, iar Tu vii în întâmpinarea mea
pe lacul acesta ce e cerul întreg,
ba chiar toate stelele sunt sub zborul meu.O,
Iisuse, lacul a devenit pentru mine cosmosul întreg
și-l las în urma mea,
zbor împreună cu lebăda asta spre Tine
și nuferii sunt lumini aprinse
ce mă-nconjur.
Doamne, dincolo de creația Ta ,
nu știam ca ești Tu,
că este lumina,
iar Tu vii în întâmpinarea mea.
Doamne, am învățat să zbor,
Tu ești cel care m-ai învățat să zbor Doamne ,
și încă cum, prin cosmosul întreg...
Doamne, eu vin spre Tine,
iar Tu vii în întâmpinarea mea.

***

Aș vrea să călătoresc
cu două mii de ani în urmă
și apoi cu două mii de ani în viitor,
să-L văd pe El,
cum vine și cum plânge,
cum moare și se-nalță,
apoi se-arată celor ce-l iubesc,
ce cred în El,
să-L văd cum vine
asemeni trăsnetului
ce vuiște până-n zări...
Ah, dacă aș putea gândi
până dincolo de timpul meu,
dacă această distanță aș putea s-o fărâș
și să ies din linia periculoasă a timpului,
dacă aș putea să văd lumea
așa cum a fost, cum este și cum va fi,
dacă L-aș putea vedea pe El
înconjurat de îngeri,
prezent în creația asta minunată a lui,
dacă aș putea să înțeleg,
că tot ce a făcut El
nu este atât de neașteptat pentru mine,
pentru noi, pentru toți...

Să zicem că eu m-am născut
cu două mii de ani în urmă
și sunt o femeie ca multe femei
care au auzit de El,
care s-a îndrăgostit de El,
de frumusețea Lui de la prima vedere,
sau poate că s-a îndoit de El,
dar a cugetat mult până să-L accepte,
să zicem că eu sunt una din acele femei,
care mereu sare în întâmpinarea Lui,
mereu îl caută și-l urmărește
pe unde merge,
nu-L slăbește din ochi nici o clipă,
chiar uneori prea insistentă,
prea cicălitoare,
atât de insistentă încât,
altora le pot părea nesuferită
și totuși nu mă dau în lături,
nu renunț, insist până în pânzele albe
să mă țin de El.
Să zicem că nu am nimic,

nici soț, nici copil, nici casă,
să zicem că am doar părinți
care mă huiduie
că m-am dus după El, după El...
să zicem că sunt atât de insistentă ,
încât, încât nu-mi scapă nimic de la El,
nici un cuvânt ,
nici o vorbă pe care o rostește ,
nici o faptă pe care o săvârșește
pentru ceilalți...
să zicem că știu totul,
totul despre El,
atât cât se poate omenește ști ,
stând lângă El,
să zicem că eu nu pot rosti
nici măcar un singur cuvânt ,
pentru că eu nu pot vorbi ,
nu pot vorbi cu El,
o singură privire e totul,
e totul pentru mine,
o singură privire de-a Lui...
nu facem decăt să ne privim ,
El să vorbească iar eu să ascult ,
să ascult cuvintele Lui mereu,
nici o întrebare nu aș putea să-i mai pun ,
absolut nici una pentru că El,
El cu tot ce face ,
prin simpla Lui prezență
în preajma mea și eu în preajma Lui
e totul pentru mine...
Dar mi s-a întâmplat odata ceva...
eram dezamăgită.
Mereu eu, eu, eu insistam,
eu eram cea care voiam să rămân,
eu depuneam eforturi din răputeri
să mă țin după El,
să-L ascult, să-l privesc, să-L văd,
îl urmăream când mergea să se culce
și când dormea...
Odată m-am ținut după El,
dar dintr-o dată L-am pierdut
și L-am înțeles că vrea să fie singur
să se roage ,
m-am întors unde știam
că se va întoarce
și din nou am stat trează

toată noaptea să-L aștept ,
să-Lvăd, când va veni,
căci mă simțeam în siguranță când era El acolo,
între noi, dar un lucru mă supăra foarte tare
și eram tristă din cauza asta,
oricât de multe eforturi făceam,
nu puteam sta niciodată de vorbă cu El,
îmi era întotdeauna jenă de apostoli
iar atunci când eram înconjurată de oameni,
era cumplit de aglomerat
iar eu, eu voiam să vorbesc cu El
între patru ochi și chiar așa,
chiar de la distanță ,
El nu-mi adresa niciodată nici un cuvânt,
eram tristă , mereu tot mai tristă
și deznădejdea coborâse
peste sufletul meu
până când într-o zi mi-am zis :
<nu are rost să mai continui,
oricum totul este în zadar,
El nici nu știe măcar că eu sunt aici,
nu are timp să vorbească cu mine,
nu-mi dă nici o atenție,
oricât de bine m-aș simți împreună
cu toți, eu sunt singură,
pentru că El nu-mi adresează mie
nici un cuvânt, nici un cuvânt,
doar privirea,
de multe ori privirea Lui este teribilă.
Simt că de această privire
nu aș putea să mă despart ...
dar am să mă duc singură să plâng,
am să-L port tot timpul în amintire,
dar cu durere în suflet că mie ,
mie personal nu mi-a adresat
niciodată nici un cuvânt,
El a vorbit mereu numai mulțimii.
Și atunci am plecat ,
L-am văzut cum s-a uitat la mine
fără să-mi spună nici un cuvânt
dar a înțeles că plec și m-a lăsat...
M-am dus îngândurată și tristă ,
plângeam, m-am dus în munți
și m-am așezat sub un smochin ,
acolo plângeam ,plângeam,
eram atât de singură ,

nu știam încotro s-o apuc,
unde să merg,
nu-mi venea să mă întorc la El
pentru că-mi era singurătatea
și mai mare,
dar unde să mă duc ?
Mă simțeam atât de singură
și tristă ,
am stat mult și m-am rugat lui Dumnezeu,
nu știam că Lui m-am rugat,
că El era Dumnezeuul meu ,
nu puteam înțelege asta ,
iar El știa totul,
absolut totul despre mine,
fără ca eu să bănuiesc ceva.
Am plâns sub umbra smochinului
până seara,
când apunea soarele.
Stăteam ghemuită ,
cu spatele rezemată de copac ,
când aproape să ațipesc,
am simțit o mână ce mi-a atins ușor umărul...
și nici un cuvânt...
tăcere...
eram doar noi doi...
nu stiu cum a ajuns la mine.
S-a uitat în ochii mei și m-a întrebat :
<de ce ai plâns ?>
M-am uitat la El
și nu am schițat nici un gest,
nici un cuvânt nu am spus ,
am lăsat să se aștearnă din nou tăcerea,
tăcerea dintre noi și mă uitam în pământ.
S-a pus jos lângă mine
și mi-a zis :
<nu vreau să pleci, vreau să fii lângă Mine,
așa cum ai fost mereu
și cum ești și acum,
nu vreau să te îndepărtezi,
vreau să fii peste tot unde sunt Eu.
Ce frumoasă e pustietatea asta,
ai ajuns fără să știi,
chiar în locul unde mă rugam Eu.
Stiu cum mă urmăreai
să află cum mă îndepărtam noaptea,
știu totul despre tine

și nu vreau să plec,
vom sta în noaptea asta și vom vorbi
împreună despre toate întrebările lumii,
despre tot ce vrei tu.>
Și El a început să scrie
cu degetul pe pământ
cuvinte încă neînțelese de mine.